

De Gouden Elf van Filip Anthuenis

Vlaanderen in de wereld - inleiding

Wij weven aan de basis.

En wat daar leeft is belangrijk.

Vlaanderen behoort tot één van de meest welvarende regio's van Europa. Ja, zelfs van de wereld. Daar is hard voor gewerkt. Generaties leverden noeste arbeid om dit te realiseren. De regionalisering, enkele decennia geleden ingezet, heeft vooral in Vlaanderen geleid tot een uitgesproken creatie van welzijn en welvaart, die tot fierheid stemt.

De Open Vld heeft in belangrijke mate hieraan meegewerkt.

Maar een maatschappij is nooit 'af'. Er kan nooit geogst worden. Veranderingen op velerlei vlakken dwingt voortdurend tot bijsturing, reflexie en nieuwe beslissingen. Die moeten op verstandige wijze genomen worden. In het belang van de bevolking waarvoor de politiek een dienende rol vervult. Dus ook Vlaanderen is niet 'af'.

Ook al is er veel – in overvloed – toch wachten ons steeds nieuw uitdagingen. En op dit ogenblik wacht er ons een uitdaging van formaat.

De economische crisis.

Weven aan de basis

De mondiale afbrokkeling van de economie, zal het bindweefsel waardoor Vlaanderen zo welvend werd, op de proef stellen. Rijkdom – in de brede zin van het woord – komt immers ergens vandaan. Alle voorzieningen van sociale aard moeten ergens van betaald worden. Ook al herverkavelen wij in Vlaanderen de beschikbare middelen op een uiterst intelligente wijze, toch is het belangrijk te beseffen dat als de bron van inkomsten minder krachtig vloeit, er een aantal realisaties in het gedrang kunnen komen. Met alle gevolgen vandien voor de solidariteit, de slagkracht, de samenhang van Vlaanderen als regio in de wereld.

Aandacht voor deze ontwikkelingen zijn een absolute topprioriteit.

Welke weg willen wij bewandelen?

Hoe gaan wij om met deze crisis?

Wat is belangrijk?

Meer wetten en regels? Neen.

Hogere lasten? Neen.

Meer politieke inmenging? Neen.

Wij staan voor de omgekeerde benadering: het bindweefsel wordt bestendigd aan de basis. De verantwoordelijkheid voor Vlaanderen is een besef dat bij elke burger moet leven. Omdat het over zijn toekomst gaat. En over de toekomst van zijn kinderen en kleinkinderen.

Bouwstenen

Wij weven aan de basis.

En wat daar leeft is belangrijk. Deze verzuchtingen en sociale stromingen worden het best begeleid door de politieke entiteiten die het dichtst bij deze basis staan. Dat zijn de steden en gemeenten.

Aan de lokale politici om de dingen te vertalen naar de hogere overheid.

Niet omgekeerd.

Daar staan wij voor.

Niet meer 'Brussel'.

Niet meer 'staat'

Niet meer 'regels' om te regelen, geen 'politiek' om de politiek.

Maar concrete bouwstenen en cement, nodig om wat in Vlaanderen gerealiseerd werd, te bestendigen en verder uit te bouwen.

1. Opgroeien in Vlaanderen

*Laten we beter tegemoet komen aan
het hectische leven van jonge ouders.*

Opgroeien in Vlaanderen en laten opgroeien in Vlaanderen is geconfronteerd worden met een harde realiteit: wij betalen voor onze welvaart een hoge prijs. Materieel komen onze kinderen weinig tekort, maar de omstandigheden waarin kinderen zich ontwikkelen kunnen beter. Niemand, en zeker geen politieke partij, kan de kern van de opvoeding vervangen. Het is in de gezinnen dat nestwarmte wordt gevonden en datgene wordt aangereikt dat het kind nodig heeft om zich te ontplooien en op te groeien tot een volwassen persoonlijkheid, een grote verantwoordelijkheid die de ouders zelf moeten nemen.

Maar om aan de taak van de ouders beter tegemoet te komen kunnen een aantal randvoorwaarden beter ingevuld worden. Enerzijds kunnen bestaande structuren verbeterd worden en aangepast aan de snel veranderende tijden, anderzijds kunnen nieuwe initiatieven op gang gebracht worden aangepast aan de veeleisende inspanningen die de samenleving nu van ons verwacht.

Nieuwe opvangmogelijkheden

Met oude structuren bedoelen wij opvang van kinderen in jeugdbeweging, vakantiewerking of babysiitten. Nagedacht moet worden over nieuwe initiatieven zoals de opvangmogelijkheden voor kinderen buiten de schooluren.

Het leven van een jonge ouder met kinderen is dikwijls één langerekte rush en vereist een minutieuze planning om alles op tijd en stond in de juiste plooi te laten vallen. Laat ons omstandigheden scheppen die de mogelijkheid tot een rustiger bestaan creëren. Dit komt het hele gezin ten goede. Niet alleen kinderen maar ook ouders. Daarom pleiten wij om het bindweefsel te verstevigen. Het uitbreiden van mogelijkheden voor jonge families om de levenskwaliteit van deze intensieve eerste jaren te verbeteren.

Onze aandachtspunten

Spelen: de aandacht voor speelmogelijkheden in de buurt waar iemand woont is van levensbelang. Niet alleen de creatie van speelruimte, maar ook het onderhoud, de opvolging, het betrachten van medeverantwoordelijkheid van de buurtbewoners zijn onmisbare elementen. Daarom ook dat speelruimte niet alleen voor kinderen bedoeld moet zijn maar ook voor andere Vlamingen (zoals de derde jeugd). De wisselwerking die hieruit ontstaat komt iedereen te goede.

Jeugdverenigingen: de administratieve overlast voor deze verenigingen, dikwijls gedragen door jongvolwassenen, moet laag gehouden worden. Hulp in verband met een aantal formaliteiten is zeker te overwegen en jeugdlokalen moeten comfortabelere en veiliger. Voor deze laatste is een inhaalbeweging nodig waar de Vlaamse overheid in kan tussenkomen

Kinderopvang: er is nood aan meer kinderopvang. Dit kan gerealiseerd worden door een betere ondersteuning van zelfstandige opvanginitiatieven. Momenteel ligt de kostprijs van de gesubsidieerde sector per kind/jaar om en rond 10.000 euro, terwijl in de private sector deze betoelaging per kind/jaar 540 euro bedraagt. Er is dus een aanzienlijk speelveld zonder dat de kost voor de gemeenschap de hoogte hoeft te worden ingejaagd. Natuurlijk moet de kwaliteitsbewaking verder worden opgevolgd. De kinderopvang moet nog flexibeler omdat het klassieke werken van 9 tot 5 voor vele Vlamingen definitief voltooid verleden tijd is.

Nog méér kinderopvang: een beter statuut voor onthaalouders is een voorwaarde zonder dewelke hoger voornoemd punt niet kan slagen. Hier wordt op federaal niveau aan gewerkt. Maar het gaat langzaam. Té langzaam... volgens ons.

Lokale inbreng speelt hier een belangrijke rol. Niet alleen omdat op dit niveau de noden het best worden aangevoeld en geregistreerd maar ook omdat bijsturen vanop dit niveau het snelst kan gebeuren. Het subsidiëringssysteem voor lokale kinderopvanginitiatieven zou dan ook op dit niveau moeten worden beheerd en gecontroleerd.

Oudere jeugd: een heel op zich zelf staande problematiek vormen de tieners. Het is belangrijk dat zij niet opgroeien achter hun computer, maar dat zij zich ook sociaal ontwikkelen en dat is meer dan mediagebonden contacten en het betere sociale online gebeuren. Een breed speelveld waaruit wij onder meer de nood aan lokale infrastructuur onthouden. Als we al eens begonnen om fuifgelegenheid aan te bieden op een verantwoord begeleidende wijze.

ONS ACTIEPUNT: MEER ONDERSTEUNING PRIVATE KINDEROPVANG

2. Studeren in Vlaanderen

In vele omliggende landen wordt de school gezien als kern voor de sportieve ontwikkeling.

De enige grondstof die Vlaanderen heeft zijn onze hersenen. Die van u en van mij. Studeren in Vlaanderen is een uitdaging. De mogelijkheden die aangeboden worden zijn uitgebreid, de begeleiding wordt steeds beter en ondanks de meerkost die het tweennettensysteem met zich meebrengt, hebben opeenvolgende ministers binnen de Vlaamse regering – jawel, ook van blauwe signatuur – superieur werk geleverd.

In Vlaanderen gaan kinderen langer dan 15 jaar naar school. Wij kunnen stellen dat het Vlaamse kind kan genieten van een onderwijssysteem dat tot de top van de wereld behaart. Over de inhoud van het aangeboden pakket moet hier niet gesproken worden. Velen benijden Vlaanderen om het intellectueel kapitaal dat in deze regio aanwezig is en tot ontbolstering komt.

Samenwerking met sportclubs

Onze aandacht gaat echter vooral uit naar de omgevingsfactoren die nog steeds vreemd zijn aan onze traditionele onderwijscultuur, maar niet langer aan onze moderne maatschappij. Een accentverschuiving naar deze aspecten moet Vlaanderen toelaten om kinderen en jonge mensen op een meer evenwichtige manier te laten ontwikkelen.

Studeren en specialiseren is belangrijk, maar jonge mensen in staat stellen om hun algemene interesses en mogelijkheden zo breed mogelijk uit te laten bouwen, is mogelijk nog een veel grotere uitdaging.

Een belangrijk aspect dat nog steeds heel stiefmoedelijk behandeld wordt is sport. En vooral sport op school. In vele omliggende landen wordt de school gezien - zeker in het begin – als kern voor de sportieve ontwikkeling. De reden ligt voor de hand: de school is de centrale plaats waar kinderen het meest van hun tijd doorbrengen.

In Vlaanderen is sport voor kinderen nog steeds een clubgebeuren, waarbij sportclubs vaak met weinig middelen maar met een groot hart, trachten om kinderen de eerste knepen van een bepaalde sport bij te brengen.

Hier loopt duidelijk wat mis: ouders worden op continue basis verplicht om te pendelen tussen school, thuis en clubs. Kinderen die uitblinken in een bepaalde discipline krijgen te maken met stress om goede schoolresultaten te halen en tegelijk sportief te schitteren.

Kortom: de integratie van sportende jeugd in school, in samenwerking met sportclubs, zou een grote stap in de goede richting betekenen. Zonder dat hier veel extra middelen voor nodig zijn.

Creatief ondernemen stimuleren

Een ander aandachtspunt is de wijze waarop wij onze studenten voorbereiden op het professionele leven. Ook daar werd in onze traditionele onderwijscultuur zelden veel aandacht aan besteed. Maar de samenleving is zodanig veranderd dat de aansluiting van afstuderen en de eerste job veel meer aandacht vereist. De voordelen zijn legio: een juiste beroepskeuze kan je maar maken als je weet wat er in de wereld te koop is. Kostbare jaren kunnen verloren gaan als een pas afgestudeerde dit proefondervindelijk met vallen en opstaan moet leren. Het inbedden in het onderwijssysteem zou een belangrijk voordeel zijn. Maar bovendien kan het onderwijs meewerken om het bindweefsel voor Vlaanderen met betrekking tot creatief zelfstandig ondernemen beter uit te bouwen. Jongeren handelen dikwijls naar voorbeelden. Naar modellen. Het Vlaamse onderwijs biedt deze nauwelijks. Daar is de laatste jaren hard aan gewerkt, maar dikwijls beperkt gebleven tot de interactie tussen onderwijs en bedrijfsleven, als een soort erszats-kennismaking waarbij niet alle gependeerde tijd aan stages even zinvol wordt opgevuld.

Onze aandachtspunten

Sport op school moet meer zijn dan een slogan: er moet ook effectief werk gemaakt worden van een geïntegreerd programma waarbij de wisselwerking tussen school en sportverenigingen veel intenser worden en de sportvoorzieningen zowel materieel als organisatorisch beter wordt uitgebouwd

Het Panathlon Charter over de Rechten van het Kind in de Sport moet als basis dienen

Alle kinderen hebben het recht

- Sport te beoefenen
- Zich te vermaken en te spelen
- In een gezonde omgeving te leven
- Waardig behandeld te worden
- Getraind en begeleid te worden door competente mensen
- Deel te nemen aan training die aangepast is aan hun leeftijd, individueel ritme en mogelijkheden
- Zich te meten met kinderen van hetzelfde niveau in een aangepaste competitie
- In veilige omstandigheden aan sport te doen
- Te rusten
- De kans te krijgen kampioen te worden, of het niet te worden

De samenwerking tussen gemeenten en lager onderwijs moet geïntensifieerd worden: een grotere bevoegdheid in verband met sport en de integratie daarvan op dit niveau moet een bevoegdheid worden van de steden en gemeenten

Eén van Vlaanderen sterkste troeven is de meertaligheid: daar komt de laatste jaren steeds meer de klad in. Nochtans is de kennis van diverse talen één van Vlaanderens sterkste punten. Er moet opnieuw nagedacht worden over hoe het talenonderwijs in Vlaanderen kan opgevat worden. Bijvoorbeeld bij volwassenen. De kost om talenonderwijs te volgen zou laag moeten liggen en niet gelijk met de rest.

Studentenkoten: als liberalen raken we niet graag aan de economische wetten van vraag en aanbod, maar gezien de studentensteden hun aantal studenten zien toenemen ziet men ook de prijzen van de huurappartementen de hoogte ingaan. Vlaanderen zou in samenwerking met de hogescholen en universiteiten een plan moeten uitwerken waardoor er ook in de campusgebouwen kan overnacht worden om het plaatsgebrek en de stijgende prijzen op de private markt weg te werken, naar Amerikaans model.

ONS ACTIEPUNT: MEER SPORT OP SCHOOL

3. Leven in Vlaanderen – Vlaanderen en werk

Investeren in onderzoek en innovatie is een absolute voorwaarde die moet toelaten om de verworven intellectuele voorsprong, die het Vlaamse onderwijs biedt, te bestendigen.

Economie is de hoeksteen van elke moderne Westerse entiteit. Hoe groot of hoe klein deze ook is. Welvaart en welzijn worden gebouwd op economische meerwaardecreatie. Geen sociale programma's, geen infrastructuurwerken, geen gezondheidszorg, geen goedkope woningleningen, geen projecten voor de snel vergrijzende gemeenschap zijn mogelijk als Vlaanderen geen centen heeft om dit te financieren.

De overheid is geen productieve entiteit op zich. Zij consumeert. Uw belastingen. Op een verantwoorde wijze. Daar zien wij op toe.

Jawel, inkomsten worden grotendeels binnen gebracht via belastingen. Alleen een gezonde economie laat ons toe om de projecten die Vlaanderen voor ogen heeft, te realiseren.

Kapper en bakker

We maken graag een onderscheid tussen de primaire economische spelers en de secundaire of afgeleide economische agenten. Met de eerste categorie bedoelen wij deze marktdeelnemers die door export meerwaarde creëren die als een surplus binnen de economische en juridische omgeving die Vlaanderen is, wordt binnengebracht. De secundaire economie zijn de verstrekkers van diensten die binnen de Vlaamse entiteit zelf ageren en die via het multiplicatoreffect deelnemen aan het economische leven.

Dit klinkt ingewikkeld. Maar bij de tweede categorie kan je denken aan een kapper of een bakker, terwijl bij de eerste alle bedrijven en/of personen kunnen gerekend worden die iets met export te maken hebben.

Het is duidelijk dat we het hier hebben over het echte bindweefsel van Vlaanderen. Hun succes bepaalt in welke mate u en ik het hier goed hebben in Vlaanderen. Daarom ook dat speciale aandacht moet uitgaan naar deze economische entiteiten. Hier spelen een heleboel factoren waarbij de gemeenten en steden een voorname rol kunnen spelen. Wij denken aan vestiging, tewerkstelling, uitrustingsfaciliteiten, kosten, enz...

Lagere instapdrempel tot ondernemen

Belangrijk is dat ondernemingszin en –mogelijkheden gefaciliteerd worden en gestimuleerd. Ook al werd ook hier al hard aan gewerkt, toch lijkt het dat de instapdrempel nog steeds vervaarlijk hoog ligt en startende ondernemers worden geconfronteerd met een resem van kosten en voorwaarden die veel geld kosten of tot frustratie leiden. Oprichtingskosten via een notariële

akte lijken niet meer van deze tijd, de voorwaarde die industrieparken stellen – minstens tien mensen tewerkstellen - is niet aan een jonge startende zelfstandig besteed. Stel op zijn minst een alternatief ter beschikking.

Kleinschaligheid

Het is duidelijk dat we hier het belang van de lokale gemeenschap niet genoeg kunnen onderlijnen. Opstarten is synoniem van kleinschaligheid. Is synoniem van weinig startkapitaal. Is synoniem van geconfronteerd worden met een heel dure achterliggende administratie van indirecte kosten. Vele mensen die een goed ondernemingsidee hebben en er voor willen gaan, worden hierdoor afgeschrikt. En zetten de stap niet.

Nochtans brengt een passend begeleidingskader direct zichzelf op omdat meer mensen de sprong naar het ondernemerschap zullen wagen.

Bijberoep

Nog meer Vlamingen echter willen wel een zelfstandige activiteit uitoefenen, maar dit eerst eens 'proberen'. In bijberoep, bijvoorbeeld. De mogelijkheden ter zake zijn ofwel amper bekend ofwel haast onbestaande. De kosten waarmee je geconfronteerd wordt swingen in verhouding tot de activiteit die je wil uitproberen onmiddellijk de pan uit, en dit op een onverantwoorde wijze. De broodnodige begeleiding is amper voorzien. Die is niet alleen nodig om een initiatief te doen slagen maar is tevens welkom als het opzet niet lukt. Hoe kan afgebouwd worden, hoe kan teruggekeerd worden naar loonverband, wat werd geleerd en wat niet... Wij pleiten voor een lokale begeleiding die meer is dan alleen maar een ervaren gidsenhandleiding doorheen de kronkels van de betreffende administratie.

Onze aandachtspunten

Het economisch bindweefsel moet worden verstevigd, de infrastructuur verder uitgebouwd.

Steden en gemeenten moeten in staat zijn om bedrijven aan te trekken die duurzame tewerkstelling voorstaan enerzijds, maar anderzijds ook over slagkracht beschikken om startersbedrijven te begeleiden (bijvoorbeeld in een bedrijvencentrum). Areaal moet beschikbaar gemaakt worden, de ruimte echter moet efficiënt beheerd worden. Ook hier kunnen steden en gemeenten, die het dichtst bij de basis staan een belangrijke rol spelen.

De lasten moeten logischer. Iemand met een zelfstandige activiteit in bijberoep mag niet aan het zelfde regime onderworpen worden als iemand die deze activiteit in hoofdberoep uitoefent.

Omdat **landbouw** nog slechts een klein percentage van het gerealiseerde product uitmaakt van Vlaanderen, wordt aan deze bedrijfstak zelden aandacht besteed. Dit geeft aanleiding tot monopolisering en nog ergere praktijken van bepaalde standenorganisaties, waarbij de grens wat kan en niet kan heel vaag geworden is. Niet iedereen in deze sector krijgt gelijke kansen.

Integendeel. Op zijn minst is het een plicht om ervoor te zorgen dat de lat voor iedereen weer gelijk gelegd wordt, de macht van sommige organisaties wordt ingedijkt door een betere controle. Deze wantoestanden moeten eruit.

Investeren in onderzoek en innovatie is een absolute voorwaarde die moet toelaten om de verworven intellectuele voorsprong, die het Vlaamse onderwijs biedt, te bestendigen. Teveel potentieel gaat nu verloren. Haal de universitaireren weg vanachter een bankloket. Daarvoor moet hij eerst en vooral gemotiveerd worden.

Een **lokaal economisch beleid** kan bijdrage tot een vereenvoudiging van procedures en een betere en meer intensieve begeleiding.

De haven van Antwerpen is niet het 'alles'. Het economische bindweefsel vereist de gebruikmaking van alle Vlaamse haveninfrastructuur en het beschikbare hinterland.

ONS ACTIEPUNT: MEER STEUN VOOR INNOVATIEVE STARTERS

4. Leven in Vlaanderen - Vlaanderen en bewegen

Het Lange Wapper-project is geen louter Antwerpse aangelegenheid. Het is Oost-Vlaanderen dat aan deze kant van de Schelde in de file staat.

Wij staan stil.

Of het nu aan de brug van Temse is, de Ring rond Antwerpen, de Boudewijnsnelweg of de Expresweg die een gedeelte van het Meetjesland afsnijdt – bijna in letterlijke zin.

Wij staan stil.

Mobiliteit moet beter kunnen.

De Oost-Vlaming kan zijn eigen provincie niet meer in of uit. Te meer omdat hij te maken heeft met twee belangrijke verkeersaders die zijn regio aan doorsnijden. Wij slikken de lasten en dat is het...

Mobiliteit moet anders.

Wie over onze snelwegen raast moet mee bijdragen in de lasten. Net zoals het in het buitenland gebeurt. De infrastructuur waarover wij beschikken moet optimaler beheerd worden. De diverse regies, die nu het Vlaamse wegennetwerk beheren, functioneren soms tergend traag (over jaren gespreid), coördinatie verloopt soms moeizaam, de communicatie ook. Dit moet gestroomlijnd worden.

En hier is niet alleen onze mobiliteit die op het spel staat, maar ook de veiligheid van u en van uw kinderen. Veel noodlot kan vermeden worden door een snellere en vlottere doorstroming van ideeën en werken in uitvoering.

Onze aandachtspunten

Dat **Antwerpen** een vinger in de pap te brokkelen heeft wat het Lange Wapper-project betreft is niet meer dan normaal . Maar het is geen louter Antwerpse aangelegenheid. Het is Oost-Vlaanderen die langs deze kant van de Schelde in de file staat. En dit project wordt betaald met het geld van iedere Vlaming. Een populair verkeeringsthema dus bij de tenoren-Sinjoren zelf, maar een bekommernis voor heel Vlaanderen

Er is een fameuze **onderhoudsachterstand** wat wegenwerken betreft. Projecten worden onnodig lang op de lange baan geschoven en sommige administraties functioneren langzaam. Laat ons deze achterstand versneld wegwerken.

Er zitten ook nog een aantal plannen in de ijskast en niemand weet wanneer deze eruit zullen gehaald worden. Vooral de **ontbrekende schakels in het wegennetwerk** van Vlaanderen

vereisen een prioritaire behandeling omdat op deze wijze de tot stilstand gekomen verkeersstroom opnieuw op gang kan getrokken worden.

Wij zijn voorstander van **veilige fietsroutes voor schoolgaande jeugd** en andere zwakke weggebruikers. Deze fietsroutes kosten geen handenvol geld. Maar veel meer goede wil en creativiteit en een weinig politieke moed om ze snel te realiseren. Hier kunnen steden en gemeenten een vooraanstaande rol spelen.

Openbaar vervoer kan nog efficiënter geregeld worden. De doorstroming naar bedrijventerreinen is hier een voorbeeld van. Diverse oplossingen kunnen worden onderzocht: samenwerking met privé-bedrijven, van aanbodgericht denken naar vraaggericht denken, combinaties met andere vervoermiddelen moeten in ogenschouw worden genomen.

Een oplossing voor de fel gecontesteerde verbinding van de **haven van Zeebrugge** met de Schelde en de Seine dringt zich op. Het dossier van de verbreding van het Schipdonkkanaal zit niet alleen muurvast, ook de lokale bevolking (van het Meetjesland) kan hierover geraadpleegd worden.

In datzelfde Meetjesland moet de **doorstroming tussen de onderlinge gemeenten** dringend verbeterd worden. Het herbekijken van deze problematiek is een absolute prioriteit.

ONS ACTIEPUNT: MINDER FILES

5. Leven in Vlaanderen - Vlaanderen en wonen

Met een krimpend woningaanbod enerzijds en beschikbaar maar niet gebruikt potentieel anderzijds lijkt het aangewezen dat de lokale overheden middelen en mogelijkheden krijgen om op te treden.

Een Vlaming, zo wordt beweerd, wordt geboren met een baksteen in zijn maag. Wie door Vlaanderen trekt zal dit niet ontkennen. Wie van Nederland naar hier reist, merkt direct het verschil.

Er is echter een keerzijde aan deze medaille. De beschikbare woonoppervlakte in Vlaanderen is beperkt. Vele goede maatregelen ten spijt, lijkt het er op dat het beschikbare areaal snel afneemt.

Langs de andere kant merken we dat er leegstand is. In sommige verstedelijkte gebieden is deze substantieel. Leegstand leidt dikwijls tot verkrotting. En zeker tot buurten en wijken waar andere sociale accenten verschijnen die wij liever niet willen zien.

Ingrijpen bij speculatie

Ook al is de overheid daar voornamelijk om processen in goede banen te leiden en niet om betuttelend op te treden, soms moet ingegrepen worden als vastgesteld wordt dat bepaalde individuele beslissingen tezeer naar eigen speculatief voordeel overhellen en de gemeenschap kwaad berokkenen.

Met een krimpend woningaanbod enerzijds en beschikbaar maar niet gebruikt potentieel anderzijds lijkt het aangewezen dat de lokale overheden middelen en mogelijkheden krijgen om op te treden.

Onze aandachtspunten

Er moet naar een **evenwicht gestreefd worden tussen dure sociale woningen versus het slopen en renoveren van al dan niet verkrotte woningen** in de kernen van onze gemeenten en steden. Misschien vereist dit wel een heroriëntering van de woonbestedingsbudgetten. Maar het massaal blijven optrekken van nieuwe woonwijken zoals die door sommige partijen wordt voorgestaan is niet de oplossing. De noden moeten op lokaal vlak eerst grondig worden onderzocht.

Premiestelsels kunnen vereenvoudigd worden.

De schenkingsrechten kunnen lager.

Een **woonkwaliteitsbewaking** op het niveau van de steden en gemeenten lijkt een uitdaging die tot een efficiënter woonbeleid kunnen leiden

ONS ACTIEPUNT: MEER RENOVATIE ALS OPLOSSING VOOR SOCIALE WONINGNOOD

6. Leven in Vlaanderen - Vlaanderen en samen-leven

Zonder te communiceren, voetbal je niet als team.

Een voetbalploeg kan niet winnen als er geen team binnen de lijnen staat.

Team is men niet, dat wordt men.

Dat is dezer dagen in onze competitie gemakkelijker gezegd dan gedaan. Dikwijls staan er acht tot elf spelers binnen de krijtlijnen die het etiket 'nieuwe Vlaming' verdienen. Aan de trainer om goede wil te kweken zodat het team elkaar kan verstaan op het veld.

Want zonder te communiceren, voetbal je niet als team.

Geen sprake van.

Als de spelers niet van goede wil zijn en bereid zijn om in een taal te communiceren die iedereen verstaat kan er van samenspel geen sprake zijn.

Eén taal

Dit fenomeen is niet eigen aan de sport alleen.

Het komt voor in alle facetten van onze maatschappij.

Samen-leven kan niet zonder goede wil van iedereen.

Wie in Vlaanderen wil leven moet bereid zijn om in deze gemeenschap te functioneren.

Vroeger dachten bepaalde bewindslui dat integratie een kwestie was van ieder zijn eigen voorzieningen te geven. Infrastructuur dus, waar veel geld naar toe gegaan is.

Maar Vlaanderen is ondertussen wijzer geworden. Samen-leven begint met het spreken van één taal.

Waarom is dit belangrijk?

Omdat Vlaanderen gekozen heeft voor een gezinsverenigingsbeleid. Wat betekent dat er elk jaar nieuwe gezinnen gevormd worden waarvan één partner geen opvoeding in onze streken heeft genoten. De grootste barrière om een vlotte integratie te bewerkstelligen is de taal, zo wezen studies uit. Vandaar ook dat Vlaanderen een aantal inspanningen hierop concentreert.

Onze aandachtspunten

Kennis van de Nederlandse taal wanneer men in Vlaanderen wenst te wonen is inderdaad van essentieel belang. De voorbije legislatuur zijn er onder impuls van Marino Keulen heel wat wijzigingen aan het inburgeringsbeleid gebracht. Nochtans blijft er nog een vrij grote groep welke op geen enkele wijze kunnen verplicht worden om zich in te schrijven voor een Nederlandse cursus. De categorie 'oudkomers'.

Een nog belangrijker stap is ook het aftoetsen van een **kennis van Nederlandse taal voor ouders met schoolgaande kinderen**. Door de focus te leggen op deze groep bereik je eigenlijk twee doelen:

- niet verplichte inburgeraars worden aangezet om toch de Nederlandse taal te leren
- de kinderen van deze ouders krijgen hierdoor ook een beter vooruitzicht op hun toekomst.

Samen-leven kan maar als er wederzijds respect is voor elkaars leefwijzen en normen. Dit vereist kennis en inzicht. De hervorming van het luik '**Maatschappelijke Oriëntatie**' binnen het inburgeringstraject was reeds een stap in de goede richting. De kloof tussen beide leefwerelden stelt zich het scherpst bij de opvoeding van de kinderen. Allochtone ouders hebben, vanuit hun cultuur en vanuit hun land, een totaal andere kijk op opvoeding dan onze Westerse ouders. Hogervermeld onderwijssysteem illustreert deze kloof. Wij pleiten voor een verdere uitwerking van deze stappen.

Vervolgens is er het **preventiebeleid tegen jeugdcriminaliteit**. Een goede opvoedingsondersteuning is hier cruciaal. Er bestaan op dit ogenblik wel een hele reeks initiatieven maar zij zijn niet gestructureerd. Dit leidt in vele gevallen tot een minder productieve aanwending van middelen, frustratie en een heel langzaam voortschrijden naar oplossingen. Een structurering van dit luik lijkt ons een absolute voorwaarde wil men lukken in dit domein.

Open Vld vindt dat er **geen wildgroei aan gezinshereniging en naturalisatie** mag zijn. Regularisering vereist het voldoen aan een aantal voorwaarden. Werkbereidheid is daar een cruciaal onderdeel van.

ONS ACTIEPUNT: MEER TAALKENNIS

7. Leven in Vlaanderen - Vlaanderen en (milieu)bewuster leven

Milieu begint bij het individu. Als de overheid initiatieven neemt dan lijkt het aangewezen om de klemtoon dus ook bij dit individu te leggen en hiervoor de lokale instanties aan te spreken omdat zij het dichtst bij het individu staan.

Waar men gaat langs Vlaamse wegen... ziet men lintbebouwing.

Wij leven met meer dan 6 miljoen mensen dicht bij elkaar en dit vereist een intelligent omgaan met ons leefmilieu.

Dat is natuurlijk veel omvattender dan wat ons rest aan natuur. Het gaat over kwaliteit van water en lucht. Over uitstoot van gassen en beheer van afval.

Het gaat over het bewustzijn van een bevolking dat spaarzaam met deze dingen moet worden omgesprongen willen we ook dat onze kinderen hiervan kunnen blijven genieten. Dit is een belangrijk aspect dat reeds van jongsaf aan zou ingebed moeten worden in opvoeding en school.

Levenshouding

Milieu is een onderwerp waarover ook in deze campagne door veel kandidaten zal gesproken worden. Natuur en duurzame energiebronnen zijn hot topics. Wij zijn immers kinderen van onze tijd en hoge olieprijs hebben de nood voor dit laatste pijnlijk duidelijk gemaakt. Maar zorg voor het milieu is zoveel meer. Het is op de eerste plaats een levenshouding die ieder van ons aangaat en die impact moet hebben op ons gedrag en (duurzame) gewoontes. Velen van ons groeiden op in een tijdperk waar overvloed de stelregel was. De laatste jaren groeit het besef dat het anders kan en moet.

Milieu begint bij het individu. Als de overheid initiatieven neemt dan lijkt het aangewezen om de klemtoon dus ook bij dit individu te leggen en hiervoor de lokale instanties aan te spreken omdat zij het dichtst bij het individu staan.

Door een reeks kleinschalige initiatieven moet getracht worden om onze ecologische voetafdruk te verkleinen. Een aantal bestaande initiatieven moeten meer bekendheid krijgen en uitgebreid worden. Promotie hiervan zou op de eerste plaats geregeld moeten worden door gemeenten en steden.

Onze aandachtspunten

Het is belangrijk dat **gemeenten en steden bij het afvalbeleid** betrokken zijn. Dat kan via de lokale intercommunales en een doordacht afvalbeleid.

Aandacht voor **hernieuwbare energiebronnen** heeft een prioritair karakter, maar geenszins mag hier wildgroei ontstaan. Een spreiding van marktspelers en het vermijden dat energieopwekking en energietoelevering weer in handen komen van bepaalde monopolies is hierbij belangrijk. Pas in het geval van concurrentie kunnen marktprijzen scherp gesteld worden en dit moet de burger ten goede komen.

Bescherming van het **water** in Vlaanderen. De volgende crisis binnen enkele tientallen jaren zal een crisis omtrent water zijn. Ook al lijkt dit in Vlaanderen in overvloed aanwezig, toch is waakzaamheid geboden. Het gaat hier niet alleen om de kwaliteit van oppervlaktewaters maar ook van deze waterreserves en –spiegels in de diepere lagen van de Vlaamse bodemstructuur. Naast bewustmaking is er ook de zorgplicht voor latere generaties om toe te zien dat waterpeil en watervoorraden niet verschrompelen tot reserves die de levenskwaliteit in het gedrang kunnen brengen

Het **recreatief kunnen genieten van de natuur**, vereist niet alleen een gedegen planning maar ook een zorgvuldige uitvoering ervan. Nu blijven aanvragen zoals de uitbreiding van fietsennetwerken en andere initiatieven vaak al te lang steken in de schuiven van de administratie.

Onze ecologische voetafdruk moet kleiner. Dat kan gebeuren door kleine aanpassingen in het leven van alledag. Keuken, wassen, voeding, winkelen, reclame, energiebeheer (www.energiesparen.be en www.greenprices.com/be), auto (www.schoneauto.be), vakantie, zorgzaamheid in verband met gebruik van energie.. Allemaal terreinen waar aandacht aan kan besteed worden. Meer informatie leidt tot bewustwording wat op haar beurt kan resulteren in verandering van gedrag.

Recycleren van afgedankte elektrische apparaten via het containerpark moet gestimuleerd worden. Door de prijs voor recuperatie laag te houden en mensen aan te zetten om van deze mogelijkheid gebruik te maken (zie www.recupel.be) dragen we bij tot ons milieu.

Lokale initiatieven moeten gestimuleerd worden zoals de **uitbreiding van voedselteams** waarbij voeding gezamenlijk wordt aangekocht in grotere hoeveelheden en dus lagere prijzen bij mensen uit eigen streek. Internet opent hier ongekende mogelijkheden (www.voedselteams.be)

Ecologisch tuinieren kan gestimuleerd worden via de lokale intercommunales. Met een minimum aan bijkomende middelen kunnen hier talrijke lokale initiatieven worden opgezet en opgevolgd die ons leefmilieu ten goede komen(www.velt.be).

ONS ACTIEPUNT: MINDER AFVAL IS MINDER KOSTEN

8. Gezond zijn in Vlaanderen

Wij pleiten voor minder belangenverstremgeling tussen allerlei zuilen om de belangen van de bevolking te laten primeren.

Niets gaat boven gezondheid.

Een goede gezondheid.

Wij wensen het elkaar toe bij elke aanvang van het jaar. Wij klinken er op telkens wij een glas drinken.

Het leven schrompelt in elkaar als de gezondheid niet meer is wat ze zou moeten zijn.

Het werk binnen dit domein is nooit af.

Ook al beschikt Vlaanderen over één van de beste gezondheidsvoorzieningen van deze planeet, het kan steeds beter.

Omdat we te maken hebben met het kostbaarste wat een mens bezitten kan.

Onze aandachtspunten

Onze gezondheidszorg kost veel geld. Niet alleen onze klinieken maar ook de talrijke opvangcentra, de talrijke mansen die actief zijn in de witte sector dikwijls tegen niet zo'n fraaie voorwaarden. Dit kan beter. En efficiënter. Wij pleiten voor minder belangenverstremgeling tussen allerlei zuilen om de belangen van de bevolking te laten primeren. Talrijke goede en gedegen initiatieven verstikken in het web dat belangengroepen -soms terecht maar ook soms onterecht – geweven hebben. Een vereenvoudiging van structuren is een voorwaarde om bijkomende middelen vrij te maken.

Even belangrijk is het om de middelen te voorzien voor het **instandhouden, renoveren en innoveren van de gespecialiseerde gezondheidszorg** zoals ziekenhuizen enz... Vermeden moet worden, ten alle prijze, dat Vlaanderen afglijdt naar het Amerikaanse model (of neem gelijk welk Angelsaksisch land) van gezondheidszorg waarbij velen niet meer in staat zijn om de verzekering te betalen die hierbij komt kijken en waarbij winstbejag van een geprivatiseerde sector ten koste is gegaan van een beknipteling van de kwaliteit.

Het uitbouwen van **preventiecampagnes** is een 'must'. Borst- en darmkankerpreventie bestaan reeds, maar deze programma's kunnen nog uitgebreid worden (prostaat, bijvoorbeeld). Zij helpen om de gezondheidskost binnen de perken te houden en – veel belangrijker- de gezondheid van het individu is erbij gebaat.

Voor Open Vld moet **zorg betaalbaar en toegankelijk zijn voor iedereen**. Daarvoor moet de gebruiker en niet zozeer de voorziening worden betoelaagd. Zo wordt elke zorggebruiker en elke zorgverstreker gelijk behandeld.

ONS ACTIEPUNT: MEER ZORG VOOR DE VERZORGERS

9. Regelgeving en Vlaanderen

Soms gaat de Vlaamse overheid te betuttelend te werk. Alsof men, door à volonté wetten en decreten uit te vaardigen, met gouden letters in de geschiedenisboeken wil komen.

Dertien Vlaamse centrumsteden hielden niet zo lang geleden een pleidooi voor een ‘interne Vlaamse staats hervorming’. Ook de Vlaamse Vereniging van Steden en Gemeenten deden eerder al hun beklag voor de ‘decretendarree’ van de Vlaamse Overheid. Een beetje oneerbiedig, maar we kunnen er mee leven.

Het moet worden gezegd: soms gaat de Vlaamse overheid te betuttelend te werk. Alsof iedereen met gouden letters in de geschiedenisboeken wil komen.

Wij zijn er van overtuigd dat op Vlaams niveau vooral het trekken van de grote lijnen belangrijk is. Kaderwetgeving die ruimte laat aan de gemeenten en steden om de details op lokaal niveau in te vullen. Administratieve vereenvoudiging, zo je wil, voor vele dingen: belastingen, schooltoelagen, isolatiepremies, enz, enz.

Kostenbesparend

Het vraagt misschien moed om de zelfbestending die elk ambtenarenapparaat met zich meebrengt, te doorbreken. Maar het is in het belang van elke Vlaming dat er een administratieve vereenvoudiging komt.

Niet alleen schenkt dit overzicht, maar bovendien werkt dit kostenbesparend. Middelen die op hun beurt dan weer elders kunnen worden aangewend.

Onze aandachtspunten

Iedereen is gebaat bij een **efficiënt werkend overheidsapparaat**. Zeker in een relatief kleine regio als Vlaanderen. Dit is een heikel onderwerp voor politici natuurlijk omdat haast van nature naar het omgekeerde wordt gestreefd. Om allerlei redenen.

We zijn op een punt gekomen om als politici onszelf kritisch te evalueren en de overreglementering te erkennen en erin te snoeien. Wij zijn juist zo ver gevorderd dat wij op de duur details tot hoofdzaken willen verheffen, terwijl men zich niet meer afvraagt wat het bijkomend nut van nog een verordening is ten overstaan van het welzijn van de burger. Vooral op gemeentelijk vlak heeft men de laatste jaren met een **overijverig Vlaams bestuursapparaat** te maken gekregen. Jeugdwerkbeleidsplan, milieubeleidsplan, inventaris leegstaande gebouwen, inventaris onbebouwde percelen, inventaris zonevreemde bedrijven, mobiliteitsplan, veiligheidscharter, natuurontwikkelingsplan, sociale beleidsnota, ruimtelijk

structuurplan, rioolinfrastructuurplan, sportbeleidsplan, cultuurbeleidsplan, . zijn allemaal eisen van de Vlaamse overheid om subsidies te krijgen

Wij pleiten voor **bezinning**. Vooraleer we ons aan grotere projecten begeven die Vlaanderen overstijgen. U hebt ondertussen begrepen dat de rol van de steden en gemeenten erg belangrijk is in onze visie. Omdat zij als administratieve en politieke organen de polsslag van het volk kunnen meten. En op een efficiënte wijze middelen kunnen aanwenden met een minimale administratie en korte wachttijden. Voor provincies ligt dit al iets anders. Misschien moet over hun rol opnieuw worden nagedacht. En zijn aanpassingen wenselijk.

Het **correct naleven van betalingstermijnen** door de Vlaamse overheid bij uitvoering van Vlaamse overheidsopdrachten is in deze moeilijke tijden een noodzaak. Het kan niet dat laattijdige betalingen oorzaak zouden zijn van moeilijkheden bij bedrijven net op een ogenblik dat heel de politieke wereld pretendeert het bedrijfsleven te helpen en te steunen. Dit zou overigens niet alleen een strijdpunt moeten zijn van de Vlaamse overheid maar ook voor de federale overheid. De tussenkomst van het Participatiefonds waar sinds 1 maart van dit jaar kleine ondernemingen en zelfstandigen een deel van hun tegoeden kunnen lenen, zou moeten uitgebreid worden en toelaten dat betrokken bedrijven en zelfstandigen snel voor hun diensten aan de overheid vergoed kunnen worden.

ONS ACTIEPUNT: MEER EENVOUD

10. Wijs vergrijzen in Vlaanderen

Onze niet zo jonge mensen hebben een eigen dynamiek

Vlaanderen wordt grijzer. Dat gebeurt nu heel snel. Wij kennen allemaal het pensioenprobleem dat zich op federaal vlak ontwikkelt. En waar niet graag over gesproken wordt. Ooit was er een lovenswaardige poging tot de oprichting van het Zilverfonds, maar sindsdien is het heel stil geworden rond deze problematiek. Hoe pijnlijk ook, iemand moet hierover spreken. Of Vlaanderen heeft een probleem tegen 2020. En nog geen kleintje.

Maar niet alles is een kwestie van geld.

De niet zo jonge mensen hebben een eigen dynamiek. Kinderen die het huis uit zijn, een arbeidsmarkt waarvoor zij te duur geworden zijn, gezondheidskwaaltjes, eenzaamheid. Economische en sociale aspecten zijn met elkaar verweven.

Een recente studie toonde aan dat financieel de Vlaamse gepensioneerde het echt niet zo breed heeft als iedereen denkt. Tot zelfs bij de armste van Europa moeten gerekend worden. Er is dus veel verborgen armoede bij deze groep.

Dat kan voor ons niet.

Integendeel.

Waardige oude dag

Met kleine accentverschuivingen kunnen dingen gerealiseerd worden waarbij onze ouderen wel degelijk op waardige wijze een oude dag kunnen doorbrengen.

Maar eerst en vooral moet hier aandacht aan besteed worden. Door de politici.

En deze functie kan het best vervuld worden door die entiteit die het dichtst bij deze groep staat. Steden en gemeenten zouden de middelen moeten hebben om initiatieven te ontwikkelen die deze bevolkingsgroep toe laat om op een waardige wijze hun oude dag door te brengen.

Er lijkt een onevenwicht te bestaan in de financiële aandacht die geschonken wordt aan bepaalde groepen van onze bevolking. Wie teveel aandacht krijgt, willen we in het midden laten. Maar wij zijn duidelijk: deze groep ontvangt te weinig. Na alles wat ze ons geschonken heeft.

Onze aandachtspunten

Laat in de mate van het mogelijke mensen in hun **eigen woonomgeving** leven. Diverse vormen van wonen zoals het kangoeroewonen, thuiszorgdiensten, groepswonen en aanleunwonen moeten aangemoedigd worden. Respecteer de waardigheid van mensen die na vele lange jaren leven en werken voor Vlaanderen willen genieten van een oude dag. Er moet dan ook voorzien

worden in die diensten die dit mogelijk maken. Zij kosten slechts een fractie aan de gemeenschap in vergelijking dat men deze mensen zou verplaatsen naar bejaarden tehuizen.

Bovendien is oud niet out. Niet alleen is daar de economische realiteit die ons verplichten zal om door de stijgende levensverwachting langer te werken, maar daarenboven moet de overheid het mogelijk maken om mensen die bereid zijn langer te laten werken dat te laten doen. Op hun tempo weliswaar, maar toch. Dit is op dit ogenblik niet het geval. De overheid is allebehalve soepel en budgetvriendelijk voor deze belangrijke bevolkingscategorie. Een soepeler arbeidsmarkt voor hen is een absolute prioriteit.

De overheid moet dringend werk maken van een aantal concepten die deze wijzigende omgeving met zich meebrengt. Dat betekent dat **regelgeving realistischer moet worden** zodat de betaalbaarheid van een aantal initiatieven die moeten genomen worden niet in het gedrang komt.

ONS ACTIEPUNT: MEER BEGRIP

11. Filip Anthuenis en zijn 'Gouden Elf' op 3 !

*Wij zijn vast van plan om de komende vijf jaar voorzetten uit te delen.
Kwistig !*

Wij leggen de lat hoog voor Vlaanderen.

Niet dat wij al deze thema's zelf kunnen uitwerken.

Je kan ze niet allemaal zelf binnen koppen. Net zo min als één speler alle hoekschoppen trapt en daarbij ook nog in het doel staat.

Dat hoort ook niet in een team.

Maar wij zijn vast van plan om de komende vijf jaar voorzetten uit te delen.

Kwistig.

Een aantal van de hierin beschreven strijdpunten zijn niet noodzakelijk bevoegheden die toebehoren aan de Vlaamse Gemeenschap.

Maar dat hoeft ook niet. Open Vld is een team dat ook federaal meespeelt.

Wat we belangrijk achten is dat er mee wordt gedacht en gewerkt aan een beter Vlaanderen, dicht bij huis. De vertrekbasis hiervoor zijn de lokale gemeenschappen die - politiek gezien - via stad en gemeente communiceren.

Deze communicatie moet vlot verlopen zonder overbodige tussenstadia. Een directe communicatie met de bevoegde overheden is een must. Efficiëntie is een absolute voorwaarde. Voor alles: inzet van middelen, gebruiken van beschikbare ruimte, wet- en regelgeving, ...

ONS ACTIEPUNT: FILIP ANTHUENIS OP 3 !
